NORAKSTS
Lieta Nr.A42293405
AA43-0976-07/9

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2007.gada 21. novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Liniņa,
tiesneši M.Vīgants un V.Endzelis,

piedaloties pieteicējai *Ž.Ļ.*, viņas pilnvarotajam pārstāvim *V.B.*, atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecības pilnvarotajai pārstāvei Jolantai Bernānei-Trulei un trešajai personai *M.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *Ž.Ļ.* pieteikuma par Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecības 2005.gada 11.aprīļa lēmuma atcelšanu, Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecības faktisko rīcību un atlīdzinājuma piedziņu, sakarā ar *Ž.Ļ.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 11.septembra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2002.gada 19.februārī saimniecības */dzēsts saimniecības nosaukums/* (turpmāk – Saimniecība), kas atrodas Krāslavas rajona Andzeļu pagastā, īpašniekam *M.S.* tika izsniegts ciršanas apliecinājums Nr.020137 kailcirtes veikšanai 1.kvartāla 3.nogabalā 1,3 hektāru (turpmāk – ha) platībā.

2003.gada 2.februārī mežsargs *E.B.* sastādīja pārbaudes aktu Nr.465 par koku ciršanu Saimniecības 1.kvartāla 3., 7. un 8.nogabalā.

2003.gada 8.augustā *M.S.* un *Ž.Ļ.* noslēdza pirkuma līgumu (turpmāk – Līgums), ar kuru *M.S.* pārdod un nodod īpašumā *Ž.Ļ.* zemes gabalu 17,6 ha platībā (no tiem 13,2 ha meži) ar kadastra Nr./*dzēsts kadastra numurs*/58, kas atrodas Krāslavas rajonā, Andzeļu pagastā, Saimniecībā */dzēsts saimniecības nosaukums/*.

2004.gada 1.oktobrī Krāslavas mežniecības mežsargs *E.B.* sastādīja Atjaunojamās platības pārbaudes aktu Nr.440124, norādot, ka atjaunojamā platība (1.kvartāls, 3.nogabals, platība 1,3 ha) nav kopta. Pamatojoties uz Valsts meža dienesta likuma 2.panta pirmās daļas 4.punktu un Ministru kabineta

2001.gada 11.septembra noteikumiem Nr.398 „Meža atjaunošanas noteikumi", mežaudze (1.kvartāls, 3.nogabals, platība 1,3 ha) atzīta par neatjaunotu.

Minēto lēmumu adresāts (meža tiesiskā valdītāja *Ž.Ļ.*) nav apstrīdējis.

[2] 2005.gada 15.februārī Krāslavas virsmežniecības Bukmuižas mežniecības mežsargs *E.B.*, veicot neatjaunoto platību apskati, konstatēja mežu apsaimniekošanas un izmantošanas regulējošo normatīvo aktu pārkāpumu Saimniecībā. 2005.gada 14.martā Krāslavas virsmežniecības Bukmuižas mežniecības mežsargs *E.B.* sastādīja protokolu „Par meža apsaimniekošanu un izmantošanu regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu" Nr.7104/35-05, kurā norādīts, ka, veicot neatjaunoto platību apskati 2005.gada 14.martā, konstatēts, ka Saimniecības meža atjaunošana nav veikta.

Meža tiesiskā valdītāja *Ž.Ļ.* izdarījusi Meža likuma 21.panta 1.punkta pārkāpumu, atbildība par to paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 68.panta pirmajā daļā.

[3] 2005.gada 23.martā Bukmuižas mežniecības mežzinis *J.Dz.* pieņēma lēmumu Nr.Z76-3 7/7104-05 „Par administratīvā soda uzlikšanu par meža apsaimniekošanu un izmantošanu regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu", ar kuru sodīja *Ž.Ļ.* ar naudas sodu Ls 50 apmērā par LAPK 68.panta pirmās daļas neievērošanu.

Izskatot *Ž.Ļ.* sūdzību par šo lēmumu, Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecības valsts virsmežzinis *R.K.* 2005.gada 11.aprīlī pieņēma lēmumu „Par sūdzības (iesnieguma) noraidīšanu", ar kuru Bukmuižas mežniecības mežziņa *J.Dz.* 2005.gada 23.marta lēmumu Nr.Z76-3 7/7104-05 atstāja negrozītu, bet *Ž.Ļ.* 2005.gada 31.marta sūdzību noraidīja.

Lēmumā norādīts, ka Meža likuma 4.panta pirmās daļas 1.punkts attiecas uz personu, kurai meža zeme ir īpašumā vai tiesiskajā valdījumā. Savukārt šī likuma 1.panta 18.punkta b) apakšpunktā teikts, ka meža tiesiskais valdītājs ir persona, kura meža zemes valdījumu ieguvusi uz mantojuma vai cita likumīga pamata. *Ž.Ļ.* tiešām nav meža zemes (saimniecības */dzēsts saimniecības nosaukums/*) īpašniece, bet saskaņā ar minētajām Meža likuma normām, Civillikuma 901.pantu, 1007.panta otro punktu, 1009.pantu un noslēgtā pirkuma līguma 6.punktu *Ž.Ļ.* ir meža zemes tiesiskā valdītāja, kurai Meža likums ne tikai garantē tiesības, bet arī uzliek pienākumus.

Viens no šādiem pienākumiem ir noteikts Meža likuma 21.panta 1.punktā. Saskaņā ar Meža likuma 50.panta pirmo daļu *Ž.Ļ.* tika saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 68.panta pirmās daļas.

[4] 2005.gada 13.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *Ž.Ļ.* (turpmāk arī – pieteicēja) pieteikums par Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecības 2005.gada 11.aprīļa lēmuma atcelšanu, Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecības faktisko rīcību un atlīdzinājuma piedziņu.

Pieteikumā norādīts:

[4.1] Saimniecība pieteicējai nekad nav piederējusi un pieteikuma iesniegšanas brīdī nepieder. Krāslavas rajona zemesgrāmatu nodaļā par Saimniecības īpašnieku ir norādīts *M.S.*, kam īpašuma tiesības zemesgrāmatā ir nostiprinātas 2003.gada 10.februārī. Starp pieteicēju un *M.S.* 2003.gada 8.augustā ir noslēgts pirkuma līgums, taču tas stāsies likumīgā spēkā tikai pēc tā koroborēšanas Krāslavas zemesgrāmatu nodaļā, ar nosacījumu, ja Andzeļu pagasts likumīgi atteiksies no savām pirmpirkuma tiesībām. Tā kā tas pieteikuma iesniegšanās brīdī nebija izdarīts, pieteicēja uzskatīja, ka līgumam nav juridiska spēka.

[4.2] Lai noskaidrotu Saimniecības meža faktisko stāvokli, pieteicēja vērsās pēc palīdzības Latgales Mežierīcības centrā ar lūgumu veikt inventarizāciju un izstrādāt jaunu meža apsaimniekošanas plānu. Centra speciālisti, veicot inventarizāciju, atklāja, ka mežaudze, kuru 2002.gadā ir cirtis Saimniecības īpašnieks *M.S.* un par kuras neizkopšanu pieteicējai piemērots administratīvais sods, nocērtot nav tikusi sakopta atbilstoši meža apsaimniekošanu un izmantošanu regulējošo normu prasībām. Bukmuižas valsts mežniecības amatpersonas, ļaunprātīgi izmantojot savu dienesta stāvokli, Saimniecības īpašnieka *M.S.* likumpārkāpumu nekur nav fiksējušas un nesakopto izcirtumu 2003.gada 2.februārī pieņēmušas kā satīrītu atbilstoši normatīvo aktu prasībām. To apliecina Bukmuižas mežniecības 2003.gada 2.februāra pārbaudes pārskats Nr.465.

Pieteicējai piemērotais administratīvais sods par it kā pieļauto bezdarbību ir nepamatots un nelikumīgs.

[4.3] No veiktās inventarizācijas materiāliem pieteicēja papildus secina, ka Krāslavas virsmežniecības Bukmuižas mežniecības amatpersonas ar savu bezdarbību ir veicinājušas mantisku zaudējumu rašanos Saimniecībai Ls 1727,04 apmērā, kā arī radījušas zaudējumus, kas ir priekšā stāvoši iepriekšējā īpašnieka pieļauto pārkāpumu novēršanai un Saimniecības meža sakārtošanai atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

[5] Atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātā iestāde Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecība (turpmāk – atbildētājs) tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka pieteikumu neatzīst turpmāk norādīto apsvērumu dēļ:

[5.1] Pieteicēja nav meža zemes (Saimniecības */dzēsts saimniecības nosaukums/*) īpašniece, bet saskaņā ar Meža likuma 4.panta pirmās daļas 1.punktu un 1.panta 18.punkta b) apakšpunktu, kā arī Civillikuma 901.panta pirmo un otro daļu, 1007.panta 2.punktu, 1009.pantu, Pirkuma līguma 6.punktu, viņa ir meža zemes tiesiskā valdītāja, kurai Meža likums ne tikai garantē tiesības, bet arī uzliek pienākumus (Meža likuma 2.panta pirmā daļa). Viens no šādiem pienākumiem ir noteikts Meža likuma 21.panta 1.punktā.

Ņemot vērā, ka Meža likuma 29.panta otrā daļa noteic, ka pienākums veikt meža inventarizāciju un tās materiālus iesniegt Valsts meža dienestam ir meža īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam, pieteicēja, veicot meža inventarizāciju, faktiski atzīst, ka ir meža tiesiskā valdītāja.

[5.2] Pieteicējas norādītā Latgales Mežierīcības centra 2005.gada 6.maijā veiktā meža inventarizācija nav noteiktajā kārtībā veikta, pārbaudīta un reģistrēta.

[5.3] 2005.gada 27.maijā Bukmuižas mežniecībā tika sastādīts Andzeļu pagasta saimniecības */dzēsts saimniecības nosaukums/* pārbaudes akts, kurā, pamatojoties uz mežniecības rīcībā esošo minētās saimniecības meža inventarizācijas datiem (jo Latgales Mežierīcības centra 2005.gada 6.maijā veiktā meža inventarizācija nav saņemta un reģistrēta), tika pārbaudīti pieteikumā minētie fakti un pārbaudes gaitā tika konstatēts, ka saimniecības 1.kvartāla 3.nogabalā 2002.gadā tika veikta kailcirte saskaņā ar toreizējam meža īpašniekam *M.S.* 2002.gada 19.februārī izsniegto ciršanas apliecinājumu Nr.020137. Šo cirsmu 2003.gada 2.februārī apgaitas mežsargs *E.B.* ir pieņēmis, pārkāpumi netika atklāti, par to liecina pārbaudes pārskats Nr.465.

Pārbaudē konstatēts, ka minētajā nogabalā skujkoku zari sakārtoti pievešanas un treilēšanas ceļos, bet lapu koku ciršanas atliekas daļēji atstātas izklaidus (oša koki cirsmā nav bijuši). Skujkoku ciršanas atlieku apjoms, kuru diametrs pārsniedz 8 centimetrus, kuras nav svītrotas vai sagarumotas nogriežņos līdz metram, vai citādi aizsargātas, nepārsniedz 5 kubikmetrus uz hektāra. Konkrētajā nogabalā augšanas apstākļu tips ir šaurlapju kūdrenis.

Ministru kabineta 2001.gada 29.maija noteikumu Nr.217 ,,Noteikumi par meža aizsardzības pasākumiem un ārkārtas situācijas izsludināšanu mežā" pārkāpumi saimniecības 1.kvartāla 3.nogabalā nav konstatēti. Nogabals ir dabiski atjaunojies, to ir iespējams izkopt.

Pārbaudes gaitā saimniecības 1.kvartāla 4. un 5.nogabalā konstatētas nelikumīgas cirtes, kas veiktas ne agrāk kā 2003.gada februārī (jo mežsargs, 2003.gada 2.februārī veicot cirsmu pārbaudi, saimniecisko darbību šajos nogabalos nebija konstatējis).

[5.4] Par konstatētajiem pārkāpumiem 2005.gada 31.maijā Bukmuižas mežniecībā tika sastādīts protokols ,,Par meža apsaimniekošanu un izmantošanu regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu" Nr. 7104/147-05, kas 2005.gada 2.jūnijā nosūtīts Krāslavas rajona policijas pārvaldei kriminālllietas ierosināšanai un vainīgo personu saukšanai pie krimināllatbildības.

Pārbaudē konstatēts, ka minētajos nogabalos skujkoku zari sakārtoti pievešanas un treilēšanas ceļos, bet lapu koku ciršanas atliekas daļēji atstātas izklaidus (oša koki cirsmā nav bijuši). Skujkoku ciršanas atlieku apjoms, kuru diametrs pārsniedz 8 centimetrus, kuras nav svītrotas vai sagarumotas nogriežņos līdz metram, vai citādi aizsargātas, nepārsniedz 5 kubikmetrus uz hektāra. 1.kvartāla 4.nogabalā augšanas apstākļu tips ir vēris, bet 5.nogabalā – niedrājs. Minētās pārbaudes gaitā Ministru kabineta 2001.gada 29.maija noteikumu Nr.217 ,,Noteikumi par meža aizsardzības pasākumiem un ārkārtas situācijas izsludināšanu mežā" pārkāpumi saimniecības 1.kvartāla 4. un 5.nogabalā nav konstatēti.

Pārbaudes gaitā konstatēts, ka saimniecības 1.kvartāla 7. un 8. nogabalā 2002.gadā veikta kailcirte saskaņā ar toreizējam meža īpašniekam *M.S.* 2002.gada 19.februārī izsniegto ciršanas apliecinājumu Nr.020136. Cirsmu

2003. gada 2. februārī mežsargs ir pieņēmis, pārkāpumi netika atklāti, par to liecina pārbaudes pārskats Nr.465.

Pārbaudē konstatēts, ka minētajos nogabalos skujkoku zari sakārtoti pievešanas un treilēšanas ceļos, bet lapu koku ciršanas atliekas daļēji atstātas izklaidus (oša koki cirsmā nav bijuši). Skujkoku ciršanas atlieku apjoms, kuru diametrs pārsniedz 8 centimetrus, kuras nav svītrotas vai sagarumotas nogriežņos līdz metram, vai citādi aizsargātas, nepārsniedz 5 kubikmetrus uz hektāru. Konkrētajos nogabalos augšanas apstākļu tips ir vēris.

Minētās pārbaudes gaitā Ministru kabineta 2001.gada 29.maija noteikumu Nr.217 „Noteikumi par meža aizsardzības pasākumiem un ārkārtas situācijas izsludināšanu mežā" pārkāpumi saimniecības 1.kvartāla 7. un 8. nogabalā nav konstatēti.

[5.5] Saimniecības */dzēsts saimniecības nosaukums/* 1.kvartāla 3.nogabals, kuram 2004. gadā iestājās atjaunošanas termiņš, tika pārbaudīts 2004.gada 1.oktobrī, par ko liecina 2004.gada 1.oktobra Atjaunojamās platības pārskats Nr.440129. Tā kā atjaunošanas termiņš bija 2004.gads, tad teorētiski līdz 2004.gada 31.decembrim mežaudzi vēl varēja atjaunot. Saskaņā ar Meža likuma 29.panta pirmās daļas 3.punktu meža īpašnieka vai tiesiskā valdītāja pienākums ir katru gadu līdz 1.februārim informēt Valsts meža dienestu par iepriekšējā gada laikā veikto meža atjaunošanu. Tāpēc līdz 2005.gada 1.februārim atkārtota pārbaude netika veikta.

[5.6] Atbildētājs nepiekrīt pieteicējas apgalvojumam, ka Bukmuižas mežniecības amatpersonas ar savu bezdarbību būtu veicinājušas to, lai saimniecības */dzēsts saimniecības nosaukums/* mežam rastos zaudējumi Ls 1727,04 apmērā. Bukmuižas mežniecības amatpersonas ir pildījušas savus ar Valsts meža dienesta likuma uzliktos pienākumus – nodrošināt visu mežu uzraudzību atbilstoši meža normatīvo aktu prasībām, pārtraukt un novērst meža apsaimniekošanas un izmantošanas noteikumu pārkāpumus, pārtraukt meža zemju izmantošanu neparedzētiem mērķiem, kā arī pārtraukt un novērst jebkuru citu mežam kaitīgu darbību.

Bez tam starp *Ž.Ļ.* un *M.S.* 2003.gada 8.augustā noslēgtā Pirkuma līguma 5. punktā ir teikts, ka „Līdzēji iepazinušies dabā ar atsavināmā zemes gabala robežām, zina tā faktisko stāvokli. Mantisku un cita rakstura pretenziju līdzējiem nav ne par pielīgto pirkuma cenu, ne par īpašuma stāvokli ne uz līguma sastādīšanas brīdi, ne arī tiks izvirzītas turpmāk, ko līdzēji apstiprina, parakstot šo līgumu".

[5.7] Krāslavas virsmežniecībai kā valsts pārvaldes iestādei nav pienākums veikt meža izcirtumu sakārtošanu. Saskaņā ar Meža likuma 26.pantu meža īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam un personai, kas veic meža ciršanu, sagatavo, glabā vai pārstrādā kokmateriālus mežā vai tā tiešā tuvumā, ir pienākums veikt darbības, kas samazina meža bojājumu iespējamību un ierobežo to izplatību, un uzraudzīt meža stāvokli un informēt Valsts meža dienestu par konstatētajiem meža bojājumiem.

[5.8] Atbildētājs neuzskata, ka virsmežniecības vai Bukmuižas mežniecības amatpersonas būtu rīkojušās nelikumīgi un līdz ar to būtu radījušas *Ž.Ļ.* morālo kaitējumu.

[6] Ar administratīvās rajona tiesas 2006.gada 11.septembra spriedumu *Ž.Ļ.* pieteikums noraidīts daļā par Krāslavas virsmežniecības 2005.gada 11.aprīļa lēmuma „Par sūdzības (iesnieguma) noraidīšanu" atcelšanu un atlīdzinājuma piedziņu saistībā ar šo administratīvo aktu, par Krāslavas virsmežniecības faktisko rīcību, normatīvajos aktos noteiktajā termiņā neveicot atjaunojamo platību pārbaudi, un atlīdzinājuma piedziņu saistībā ar šo faktisko rīcību, par pienākuma uzlikšanu Krāslavas virsmežniecībai veikt saimniecības */dzēsts saimniecības nosaukums/* meža izcirtumu sakārtošanu. Tiesvedība izbeigta daļā par Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecības faktisko rīcību, ar 2003.gada 2.februāra pārbaudes pārskatu Nr.465 nesakopto izcirtumu pieņemot kā satīrītu un nefiksējot saimniecības */dzēsts saimniecības nosaukums/* īpašnieka pārkāpumu (mežaudzes neizkopšanu), un atlīdzinājuma piedziņu saistībā ar šo faktisko rīcību.

Spriedums pamatots ar šādiem apsvērumiem:

[6.1] Tiesa konstatē, ka lietā ir strīds par to, vai pieteicēja ir uzskatāma par meža tiesisko valdītāju atbilstoši Meža likuma 1.panta 18.punktam. Minētā tiesību norma noteic, ka meža tiesiskais valdītājs ir: a) persona, kurai atbilstoši likumam pēc noteiktās institūcijas lēmuma zemes reformas gaitā zeme nodota (piešķirta) īpašumā par samaksu vai atjaunotas īpašuma tiesības uz to un zeme ierādīta (iemērīta) dabā, b) persona, kura meža zemes valdījumu ieguvusi uz mantojuma tiesību vai cita likumīga pamata.

Saskaņā ar Civillikuma 876.pantu lietas valdījums ir īpašuma tiesībai atbilstoša vara pār lietu. Tas pastāv, kad ķermeniska lieta faktiski atrodas kādas personas pilnīgā varā un kad pie tam šī persona izrāda gribu rīkoties ar lietu līdzīgi īpašniekam. Tas, kā varā lieta faktiski atrodas, bet, kas atzīst par tās īpašnieku citu, uzskatāms par lietas turētāju jeb faktisko valdītāju. Meža likuma 1.panta 18.punktā ietvertā tiesiskā valdītāja definīcija atbilst Civillikuma 876.pantā ietvertajam tiesiskā valdītāja jēdzienam.

Līguma 6.punkts paredz, ka īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu pieteicēja iegūst ar īpašuma nostiprināšanas brīdi zemesgrāmatā, savukārt līdz ar līguma noformēšanas brīdi pieteicēja iegūst nekustamā īpašuma lietošanas valdījuma tiesības. Tādējādi noslēgtais pirkuma līgums pieteicējai ir pamats tiesiska valdījuma iegūšanai pār lietu. Ja pašvaldība atbilstoši pieteicējas apgalvotajam vēl nav devusi atbildi par pirmpirkuma tiesību izmantošanu, tad tā ir zaudējusi savas pirmpirkuma tiesības atbilstoši Ministru kabineta 1994.gada 7.jūnija noteikumu Nr.110 „Par kārtību, kādā pilsētu un pagastu pašvaldības izmanto nekustamā īpašuma pirmpirkuma tiesības" 3.punktam, kas noteic: „Ne vēlāk kā divdesmit dienu laikā no pārdošanas akta saņemšanas dienas domei (padomei) savā sēdē ir jāizlemj jautājums par pirmpirkuma tiesību izmantošanu, kā arī jānosūta domes (padomes) lēmuma noraksts nekustamā īpašuma pārdevējam un attiecīgās administratīvās teritorijas zemesgrāmatu nodaļai. Ja

dome (padome) divdesmit dienu laikā nepieņem lēmumu par pirmpirkuma tiesību izmantošanu, tā zaudē pirmpirkuma tiesības".

Pieteicēja ir meža tiesiskā valdītāja Meža likuma 1.panta 18.punkta izpratnē kā persona, kura meža valdījumu ieguvusi uz likumīga, šajā gadījumā uz pirkuma līguma pamata, tātad saskaņā ar Meža likuma 1.panta pirmo daļu uz viņu attiecināmas ar likumu noteiktās meža īpašnieka un tiesiskā valdītāja tiesības un pienākumi.

Bez tam Līguma 5.punktā līgumslēdzējas puses ir apliecinājušas, ka zina zemes gabala faktisko stāvokli, par īpašuma stāvokli līguma sastādīšanas brīdī līdzējiem nav ne mantisku, ne citu pretenziju, un šādas pretenzijas netiks izvirzītas arī nākotnē.

Arī administratīvā pārkāpuma protokolā ietvertais pieteicējas paskaidrojums, ka viņa nopirkusi jau izcirstu mežu ar slikti satīrītiem zariem un ciršanas atliekām, liecina, ka viņa par nekustamā īpašuma (tai skaitā – meža) faktisko stāvokli bija informēta.

2004.gada 1.oktobra Atjaunojamās platības pārbaudes aktu Nr.440124, kurā ietverts atzinums, ka atjaunojamā platība (1.kvartāls, 3.nogabals, platība 1,3 hektāri) nav kopta un atzīstama par neatjaunotu, pieteicēja kā šī administratīvā akta adresāts nav apstrīdējusi.

[6.2] LAPK 37.panta pirmā daļa noteic, ka administratīvo sodu var uzlikt ne vēlāk kā četru mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas, bet, ja pārkāpums ir ilgstošs, – četru mēnešu laikā no tā atklāšanas dienas.

No atjaunojamās platības pārbaudes pārskata izriet, ka pieteicējas tiesiskajā valdījumā esošās meža platības ir izcirstas 2002.gadā un atbildētājs ir noteicis termiņu meža atjaunošanai – 2004.gads.

Atbilstoši tiesību normu nosacījumiem meža īpašnieks (tiesiskais valdītājs) meža atjaunošanu var veikt līdz pat gada beigām, respektīvi, līdz 31.decembrim, un līdz nākošā gada 1.februārim par šo darbību jāinformē mežniecība. Tātad par faktisko šī pārkāpuma izdarīšanas brīdi uzskatāms 2005.gada 1.janvāris, bet par atklāšanas brīdi – 2005.gada februāris. Tādējādi, pieņemot lēmumu 2005.gada 23.martā, LAPK 37.panta pirmās daļas nosacījumi nav pārkāpti.

[6.3] Saskaņā ar LAPK 32.pantu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Piemērotās tiesību normas sankcija „uzliek naudas sodu no piecdesmit līdz piecsimt latiem" paredz, ka, nosakot sodu, soda piemērotājam ir tiesības, ievērojot tiesību normā noteiktos ietvarus, pamatojoties uz lietderības apsvērumiem, noteikt administratīvā naudas soda apmēru.

Administratīvo naudas sodu iestāde pieteicējai piemērojusi minimālajā piemērojamā tiesību normā paredzētajā apmērā, līdz ar to iestādei nebija nepieciešams izdarīt papildu lietderības apsvērumus.

[6.4] Ievērojot norādītos apstākļus, tiesa atzina Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecības 2005.gada 11.aprīļa lēmumu „Par sūdzības

(iesnieguma) noraidīšanu" par tiesisku un pamatotu, bet pieteikumu par tā atcelšanu noraidīja.

[6.5] No pieteikumā ietvertās argumentācijas tiesa secina, ka pieteicēja uzskata par prettiesisku mežniecības amatpersonu faktisko rīcību, ar 2003.gada 2.februāra pārbaudes pārskatu Nr.465 nesakopto izcirtumu pieņemot kā satīrītu un nefiksējot Saimniecības īpašnieka *M.S.* pārkāpumu (mežaudzes neizkopšanu). Tāpat pieteicēja prasa mantisko zaudējumu atlīdzību par šo faktisko rīcību.

Pārbaudes pārskats ir konstatējošs administratīvs akts, un uz tajā konstatēto faktu pamata persona var tikt saukta pie likumā paredzētās atbildības. Administratīvā akta pieņemšana, tai skaitā privātpersonas pieprasīto ziņu neiekļaušana administratīvajā aktā, nevar tikt atzīta par faktisko rīcību darbības vai bezdarbības formā.

Tādējādi pieteicēja pēc būtības apstrīd nevis iestādes faktisko rīcību, bet gan konstatējošu administratīvo aktu, prasot šī administratīvā akta satura grozīšanu (proti, lai iestāde mežaudzi atzīst nevis par sakoptu, bet gan par nesakoptu).

Administratīvā akta tiesiskumu un tajā ietverto ziņu pareizību ir tiesīgs apstrīdēt šī administratīvā akta adresāts, kā arī trešā persona, kuras tiesības vai tiesiskās intereses tiek skartas.

Kā izriet no lietas materiāliem, tad administratīvā akta adresāts – nekustamā īpašuma īpašnieks *M.S.* pārbaudes pārskatu Nr.465 nav apstrīdējis. Savukārt pieteicējai, kura kļuva par nekustamā īpašuma tiesisko valdītāju tikai pēc 2003.gada 8.augusta līguma noslēgšanas, nav subjektīvo tiesību apstrīdēt 2003.gada 2.februāra pārbaudes pārskatu Nr.465.

Strīds par zaudējumiem, ko pieteicējai viņas ieskatā radījusi zemes īpašnieka vai tās pilnvarotās personas rīcība, nesakopjot vai pretlikumīgi izcērtot mežaudzi, ir risināms vispārējās jurisdikcijas tiesā civilprocesuālajā kārtībā.

Ievērojot minēto, tiesa izbeidz tiesvedību šajā daļā, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 282.panta 2.punktu, kas noteic, ka tiesa izbeidz tiesvedību lietā, ja pieteikumu iesniegusi persona, kurai nav tiesību iesniegt pieteikumu.

[6.6] No pieteikumā ietvertās argumentācijas tiesa secina, ka pieteicēja uzskata par prettiesisku arī mežniecības faktisko rīcību, normatīvajos aktos noteiktajā termiņā neveicot atjaunojamo platību pārbaudi. Tāpat pieteicēja prasa mantisko zaudējumu atlīdzību par šo faktisko rīcību.

Kā izriet no Meža likuma 1.panta 14.punkta un Ministru kabineta 2003.gada 15.aprīļa noteikumu Nr.169 „Meža valsts reģistra informācijas aprites noteikumi" 2.punkta, meža inventarizācija ir informācijas iegūšana par mežu un tās dokumentēšana; meža inventarizācija tiek veikta, lai iegūtu informāciju Meža valsts reģistra uzturēšanai un mežsaimnieciskās darbības plānošanai un kontrolei konkrētajā īpašumā (meža inventarizācija meža apsaimniekošanas plānošanai), kā arī iegūtu statistisko informāciju par meža resursu stāvokli valstī (meža statistiskā inventarizācija). Tiesa nekonstatē tiesību normu, kas piešķirtu meža inventarizācijas veicējam pilnvaras uzraudzīt Valsts meža dienesta

amatpersonu rīcību, kontrolējot meža apsaimniekošanas normatīvo aktu izpildi. Pieteicēja arī nav iesniegusi pierādījumus tam, ka pēc inventarizācijas pabeigšanas viņa tās rezultātā iegūto informāciju ir iesniegusi attiecīgajā Valsts meža dienesta valsts virsmežniecībā atbilstoši Ministru kabineta 2003.gada 15.aprīļa noteikumu Nr.169 „Meža valsts reģistra informācijas aprites noteikumi" 15.punkta nosacījumiem, dodot iespēju Valsts meža dienestam meža inventarizācijas datus pārbaudīt un akceptēt. Ievērojot norādītos apstākļus, meža inventarizācijas veicēja paskaidrojumi nevar tikt atzīti par pierādījumu mežniecības amatpersonu prettiesiskai bezdarbībai.

[6.7] Pieteicēja norāda, ka Bukmuižas mežniecības amatpersonas pārbaudi veica vairāk kā četrus mēnešus no likumā noteiktā galīgā pārbaudes termiņa – tikai nākamā gada 15.februārī.

Ņemot vērā, ka 2005.gada 15.februārī tika veikta Saimniecības meža atjaunojamās platības (1.kvartāls, 3.nogabals, platība 1,3 ha) pārbaude, tad secināms, ka pieteicēja apstrīd atbildētāja faktisko rīcību, likumā noteiktajā termiņā nepārbaudot tieši šo meža nogabalu.

Ministru kabineta 2001.gada 11.septembra noteikumu Nr.398 „Meža atjaunošanas noteikumi" 10.punkta 1.apakšpunkts noteic, ka „Valsts meža dienestam ir jāpārbauda visas platības, kurām kārtējā gadā beidzas noteiktais atjaunošanas termiņš, līdz 1.oktobrim".

No lietas materiāliem izriet, ka meža 1.kvartāla 3.nogabala pārbaude tika veikta 2004.gada 1.oktobrī, tās rezultātā sastādot Atjaunojamās platības pārbaudes aktu Nr.440124. Līdz ar to nav pamata uzskatīt, ka Valsts meža dienests nav veicis savu normatīvajos aktos noteikto pienākumu.

Nav pamata uzskatīt, ka pērējiem nogabaliem atjaunošanas termiņš būtu beidzies 2004.gadā un ka Valsts meža dienestam tie būtu jāpārbauda līdz 2004.gada 1.oktobrim.

Valsts meža dienesta likuma 4.panta pirmā daļa uzliek Valsts meža dienesta amatpersonām par pienākumu „nodrošināt visu mežu uzraudzību atbilstoši meža normatīvo aktu prasībām, pārtraukt un novērst meža apsaimniekošanas un izmantošanas noteikumu pārkāpumus, pārtraukt meža zemju izmantošanu neparedzētiem mērķiem, kā arī pārtraukt un novērst jebkuru citu mežam kaitīgu darbību".

Minētā pienākuma izpilde nav ierobežota termiņu ziņā. Tiesa konstatē, ka atbildētājs nav izvairījies no šī pienākuma izpildes, par ko liecina meža apsaimniekošanas un izmantošanas regulējošo normatīvo aktu pārkāpumā vainojamās personas saukšana pie administratīvās atbildības, kā arī pieteikuma par kriminālllietas ierosināšanu par patvaļīgu koku ciršanas faktu nosūtīšana policijai.

Pastāvot šādiem apstākļiem, tiesa konstatē, ka pieteicējas pieteikums daļā par mežniecības faktisko rīcību, normatīvajos aktos noteiktajā termiņā neveicot atjaunojamo platību pārbaudi, ir nepamatots un noraidāms.

[6.8] Pieteicēja bija izteikusi prasījumu uzlikt par pienākumu Krāslavas virsmežniecībai sakārtot Saimniecībā meža izcirtumus atbilstoši meža apsaimniekošanu un izmatošanu regulējošo normu prasībām.

Ar Meža likuma 21.pantu pienākums atjaunot un kopt mežaudzi ir uzlikts meža īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam. Savukārt no Meža likuma 26.panta izriet, ka meža īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam, kā arī personai, kas veic meža ciršanu, sagatavo, glabā vai pārstrādā kokmateriālus mežā vai tā tiešā tuvumā, ir pienākums veikt darbības, kas samazina meža bojājumu iespējamību un ierobežo to izplatību, un uzraudzīt meža stāvokli un informēt Valsts meža dienestu par konstatētajiem meža bojājumiem.

Atbildētājs nav ne Saimniecības meža īpašnieks, ne tiesiskais valdītājs, līdz ar to tiesa nekonstatēja atbildētāja no tiesību normām izrietošu pienākumu sakārtot Saimniecības mežu. Arī pieteicēja nav norādījusi uz publisko tiesību normu, kas viņai piešķirtu tiesības prasīt no atbildētāja Saimniecības meža sakārtošanu.

Ievērojot norādītos apstākļus, tiesa atzina pieteikumu šajā daļā par nepamatotu un noraidāmu.

[6.9] Tiesa norāda, ka atbilstoši APL 92.pantam administratīvajā tiesā privātpersona var prasīt atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību.

Tā kā tiesa konstatēja, ka atbildētājs nav pieļāvis pieteicējas tiesību pārkāpumu, tad nav pamatots un ir noraidāms arī pieteikums daļā par atlīdzinājuma piedziņu.

[7] Par Administratīvās rajona tiesas 2006.gada 11.septembra spriedumu *Ž.Ļ.* iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot to pilnā apjomā.

Apelācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem:

[7.1] Daļā par piemēroto administratīvo sodu pirmās instances tiesa savā spriedumā ir balstījusies uz tiesā nepārbaudītiem faktiem, tas ir, motivējusi spriedumu ar to, ka, tā kā pieteicēja netika apstrīdējusi Krāslavas virsmežniecības Bukmuižas mežniecības mežsarga *E.B.* 2004.gada 1.oktobra Atjaunojamās platības pārbaudes aktu Nr.440124, Bukmuižas mežniecības mežziņa *J.Dz.* 2005.gada 23.marta lēmums Nr.Z76-37/7104-05 „Par administratīvā soda uzlikšanu par meža apsaimniekošanu un izmantošanu reglamentējošo normatīvo aktu pārkāpšanu" ir likumīgs un nav atceļams.

Tiesa nav ņēmusi vērā apstākli, ka, lai apstrīdētu kādu no valsts institūciju pieņemtajiem lēmumiem, adresātam par to ir tiesības būt pienācīgi informētam. Par 2004.gada 1.oktobrī veikto pārbaudi pieteicēja tika informēta tikai pēc lēmuma pieņemšanas par administratīvā soda uzlikšanu.

[7.2] Tiesa ir kļūdījusies, nosakot pieteicējas tiesisko statusu attiecībā uz Saimniecību. Pieteicējai attiecībā uz to piemīt trešās personas statuss, jo Civillikuma 993.panta pirmā daļa paredz, ka nodošana vien (pirkuma līguma noformēšana) nenodibina nekustamā īpašuma ieguvējam īpašuma tiesību; to iegūst tikai pēc iegūšanas tiesiskā pamata un par to izgatavotā akta ierakstīšanas zemesgrāmatā. Tiesa pieteicēju bez pamata ir nodēvējusi par Saimniecības tiesisko valdītāju, lai gan par Saimniecības īpašnieku zemesgrāmatā ierakstītais *M.S.* viņai nav devis nekādu pilnvarojumu valdīt ar viņam juridiski piederošu

īpašumu. Tādēļ pieteicējai kā Saimniecības potenciālajai īpašniecei nav pienākuma nest atbildību par iepriekšējos gados Saimniecībā notikušajiem normatīvo tiesību aktu pārkāpumiem.

[7.3] Valsts meža dienesta darbinieku tiesības un pienākumus regulē ne tikai spriedumā minētais Valsts meža dienesta likums, bet arī ar to saistītie Ministru kabineta 2004.gada 16.novembra noteikumi Nr.945 „Valsts meža dienesta nolikums", Valsts civildienesta likums un virkne citu, kas uzliek par pienākumu Valsts meža dienestam savlaicīgi nodrošināt normatīvo aktu prasību ievērošanu visos mežos. Lai to panāktu, Valsts meža dienesta vadībai ir pienākums izdot savus iekšējos normatīvos aktus. Konkrētajā gadījumā Saimniecībā normatīvo aktu prasības tika pārkāptas ilgstoši un sistemātiski, par ko liecina ne tikai taksācijas rezultātā atklātie pārkāpumi, bet arī atbildētāja 2006.gada 12.maijā pieņemtais lēmums Nr.41 „Par atteikumu pievienot meža inventarizācijas datus Meža valsts reģistram". Minētais lēmums pierāda, ka Saimniecības meža faktiskais stāvoklis ir daudz vairāk apgrūtināts ar nelikumīgām darbībām nekā to ir atspoguļojis meža taksators.

Šajā sakarā pieteicēja uzskata, ka tiesa ir nepamatoti atteikusi apmierināt pieteikumu arī daļā par mežam nodarīto zaudējumu atlīdzību, kas viņai kā meža potenciālajai īpašniecei vēl stāv priekšā, un nepamatoti atteikusi uzlikt par pienākumu atbildētājam sakārtot Saimniecības meža izcirtumus atbilstoši normatīvo aktu prasībām.

[8] Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecība tiesai iesniegtajos rakstveida paskaidrojumos norāda, ka apelācijas sūdzību neatzīst un paskaidro turpmāk norādīto:

[8.1] Atbildētājs uzskata par neprecīzu apelācijas sūdzībā minēto argumentu, ka par mežsarga veikto pārbaudi pieteicēja uzzināja tikai pēc lēmuma par administratīvā soda uzlikšanu pieņemšanas. Atbildētājs ir noskaidrojis, ka pieteicēja patiešām nebija informēta par 2004.gada 1.oktobrī veikto pārbaudi, bet viņai ierakstītā vēstulē 2005.gada 5.martā tika nosūtīti atkārtotās pārbaudes rezultāti – Atjaunojamās platības pārbaudes pārskats Nr.451044, ko pieteicēja nav ne apstrīdējusi, ne pārsūdzējusi. Tāpat viņa nav ne apstrīdējusi, ne pārsūdzējusi 2004.gada 1.oktobra Atjaunojamās platības pārbaudes pārskatu Nr.440129, lai gan tādas tiesības viņai bija saskaņā ar APL 70.panta pirmo daļu un 79.panta pirmo daļu.

[8.2] Atbildētājs uzskata, ka Administratīvā rajona tiesa spriedumā ir pareizi atzinusi pieteicēju par meža tiesisko valdītāju Meža likuma 1.panta 18.punkta izpratnē.

[8.3] Apelācijas sūdzībā minētais 2006.gada 12.maija lēmums Nr.41 „Par atteikumu pievienot meža inventarizācijas datus Meža valsts reģistram" neattiecas uz izskatāmo lietu, tāpēc atbildētājs par to paskaidrojumus nesniedz.

[8.4] Attiecībā uz argumentu, ka nekārtības Saimniecībā ir radušās Krāslavas virsmežniecības darbinieku tiešo darba pienākumu nepildīšanas rezultātā, atbildētājs paskaidro, ka Krāslavas virsmežniecības Bukmuižas mežniecības amatpersonas ir pildījušas savus ar likumu „Valsts meža dienesta

likums" uzliktos pienākumus – nodrošināt visu mežu uzraudzību atbilstoši meža normatīvo aktu prasībām, pārtraukt un novērst meža apsaimniekošanas un izmantošanas noteikumu pārkāpumus, pārtraukt meža zemju izmantošanu neparedzētiem mērķiem, kā arī pārtraukt un novērst jebkuru citu mežam kaitīgu darbību.

[8.5] Atbildētājam kā valsts pārvaldes iestādei nav pienākuma veikt meža izcirtumu sakārtošanu. Saskaņā ar Meža likuma 26.pantu meža īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam un personai, kas veic meža ciršanu, sagatavo, glabā vai pārstrādā kokmateriālus mežā vai tā tiešā tuvumā, ir pienākums veikt darbības, kas samazina meža bojājumu iespējamību un ierobežo to izplatību, un uzraudzīt meža stāvokli, un informēt Valsts meža dienestu par konstatētajiem bojājumiem.

[8.6] Saņemot informāciju par iespējamajiem pārkāpumiem Saimniecībā, 2005.gada 27.maijā tika veiktas pārbaudes, kuru rezultāti fiksēti aktā. Par konstatētajiem pārkāpumiem 2005.gada 31.maijā Bukmuižas mežniecībā tika sastādīts protokols Nr.7104/147-05„Par meža apsaimniekošanu un izmantošanu regulējošo normatīvo aktu pārkāpšanu", kas 2005.gada 2.jūnijā nosūtīts Krāslavas rajona policijas pārvaldei kriminālprocesa uzsākšanai un vainīgo personu saukšanai pie kriminālatbildības.

[8.7] Atbildētājs neuzskata, ka virsmežniecības vai Bukmuižas mežniecības amatpersonas būtu rīkojušās nelikumīgi un līdz ar to būtu radījušas pieteicējai materiālo un morālo kaitējumu.

[9] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis apelācijas sūdzību uzturēja pilnā apmērā, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem.

Atbildētāja pārstāve apelācijas sūdzību neatzina un pievienojās pirmās instances tiesas spriedumam.

Trešā persona atzina apelācijas sūdzību, paskaidrojot, ka nav zinājis, ka mežs ir izcirsts. Pirms Līguma noslēgšanas ar pieteicēju nebija devies uz mežu noskaidrot, cik daudz meža ir izcirsts un kāds vispār tur ir stāvoklis.

Motīvu daļa

[10] Noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms daļā par Krāslavas virsmežniecības 2005.gada 11.aprīļa lēmuma „Par sūdzības (iesnieguma) noraidīšanu" atcelšanu un atlīdzinājuma piedziņu saistībā ar šo administratīvo aktu, par Krāslavas virsmežniecības faktisko rīcību, normatīvajos aktos noteiktajā termiņā neveicot atjaunojamo platību pārbaudi, un atlīdzinājuma piedziņu saistībā ar šo faktisko rīcību, par pienākuma uzlikšanu Krāslavas virsmežniecībai veikt saimniecības */dzēsts saimniecības nosaukums/* meža izcirtumu sakārtošanu. Savukārt daļā par Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecības faktisko rīcību, ar 2003.gada 2.februāra pārbaudes pārskatu Nr.465 nesakopto izcirtumu pieņemot kā satīrītu un nefiksējot saimniecības */dzēsts saimniecības nosaukums/* īpašnieka pārkāpumu (mežaudzes

neizkopšanu), un atlīdzinājuma piedziņu saistībā ar šo faktisko rīcību tiesvedība izbeidzama.

[11] Administratīvā apgabaltiesa konstatē, ka pieteicējas apelācijas sūdzības pamatā ir tie paši argumenti, kas norādīti pieteikumā un kurus pirmās instances tiesa ir vispusīgi un objektīvi izvērtējusi kopsakarā ar lietas materiāliem.

APL 307.panta, kurā noteikts apelācijas instances tiesas sprieduma saturs, ceturtā daļa (redakcijā, kas ir spēkā no 2006.gada 1.decembra) noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā spriedumu motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus spriedumu motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi un izvērtējusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka šajā lietā pirmās instances tiesas sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams, un tas ir balstīts uz objektīviem apsvērumiem, kas izriet no lietā konstatētajiem nepieciešamajiem faktiem.

Ievērojot minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst pirmās instances tiesas spriedumu par tiesisku un pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai.

[12] Attiecībā uz apelācijas sūdzībā papildus minētajiem argumentiem Administratīvā apgabaltiesa norāda turpmāko.

[12.1] Pieteicēja uzskata, ka nav varējusi apstrīdēt Krāslavas virsmežniecības Bukmuižas mežniecības mežsarga 2004.gada 1.oktobrī sastādīto Atjaunojamās platības pārbaudes aktu Nr.440124, jo par šajā datumā veikto pārbaudi tikusi informēta tikai pēc lēmuma pieņemšanas par administratīvā soda piemērošanu.

Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka šis apstāklis nevar būt par pamatu pieteikuma apmierināšanai.

Atbildētājs paskaidrojumā par apelācijas sūdzību norādījis, ka par 2004.gada 1.oktobrī veikto pārbaudi pieteicēja tiešām nav tikusi informēta. Tai pat laikā viņai 2005.gada 5.martā nosūtīti atkārtotās pārbaudes rezultāti – 2005.gada 15.februāra Atjaunojamās platības pārbaudes pārskats Nr.451044, ko pieteicēja nav ne apstrīdējusi, ne pārsūdzējusi. Nosūtīšanas faktu apstiprina kvīts Nr.317 par ierakstītas vēstules pieņemšanu (*lietas lapa 112*).

Ievērojot minēto, secināms, ka pieteicēja tomēr tika informēta par meža platību pārbaudes veikšanas faktu un tās rezultātiem, kā arī pieteicējai bija iespēja izmantot APL noteiktās tiesības apstrīdēt un pārsūdzēt saņemto administratīvo aktu.

[12.2] Pieteicēja uzskata, ka pirmās instances tiesa ir nepamatoti atzinusi viņu par Saimniecības tiesisko valdītāju, jo Saimniecības īpašnieks – *M.S.* – nav devis pieteicējai nekādu pilnvarojumu valdīt viņam juridiski piederošu īpašumu.

Administratīvā apgabaltiesa norāda, ka pirmās instances tiesa pareizi nonākusi pie secinājuma, ka konkrētajos faktiskajos un tiesiskajos apstākļos pieteicēja ir uzskatāma par Saimniecības tiesisko valdītāju. Pie tam pieteicēja par tādu atzīstama, pamatojoties uz Civillikuma 876.pantu, Meža likuma 1.panta 18.punktu un Līguma 6.punktu, nevis uz īpašnieka dotu pilnvarojumu īpašumu valdīt. Līdz ar to pieteicējas atsaukšanās uz īpašnieka pilnvarojuma neesamību nemaina viņas tiesisko statusu attiecībā pret Saimniecību.

[12.3] Pieteicēja norādījusi uz Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecības Bukmuižas mežniecības 2006.gada 12.maija lēmumu Nr.41 „Par atteikumu pievienot meža inventarizācijas datus Meža valsts reģistram". Šis lēmums, pieteicējasprāt, pierāda, ka Saimniecības meža faktiskais stāvoklis ir sliktāks, nekā to atspoguļojis meža taksators, un tas dod pieteicējai tiesības prasīt priekšā stāvošo zaudējumu atlīdzību.

Iepazīstoties ar norādīto lēmumu (*lietas lapa 72*), apgabaltiesa atzīst, ka no lēmuma secināms tas, ka meža inventarizācijas veicēja norādītie dati neatbilst mežniecības darbinieku faktiski dabā konstatētajai situācijai. Tādēļ ar šo lēmumu atteikts pievienot Meža valsts reģistram Krāslavas rajona Andzeļu pagasta saimniecības */dzēsts saimniecības nosaukums/* meža inventarizācijas datus Nr.710483010.

No lēmuma Nr.41 apgabaltiesas ieskatā, pretēji pieteicējas norādītajam, nevar izdarīt secinājumu, ka Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecības darbinieki ir pieļāvuši ilgstošus un sistemātiskus pārkāpumus, kā rezultātā pieteicējai būtu tiesības saņemt zaudējumu atlīdzību.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Noraidīt *Ž.Ļ.* pieteikumu daļā par Krāslavas virsmežniecības 2005.gada 11.aprīļa lēmuma „Par sūdzības (iesnieguma) noraidīšanu" atcelšanu un atlīdzinājuma piedziņu saistībā ar šo administratīvo aktu,

Noraidīt *Ž.Ļ.* pieteikumu daļā par Krāslavas virsmežniecības faktisko rīcību, normatīvajos aktos noteiktajā termiņā neveicot atjaunojamo platību pārbaudi, un atlīdzinājuma piedziņu saistībā ar šo faktisko rīcību,

Noraidīt *Ž.Ļ.* pieteikumu daļā par pienākuma uzlikšanu Krāslavas virsmežniecībai veikt saimniecības */dzēsts saimniecības nosaukums/* meža izcirtumu sakārtošanu.

Izbeigt tiesvedību *Ž.Ļ.* pieteikumā daļā par Valsts meža dienesta Krāslavas virsmežniecības faktisko rīcību, ar 2003.gada 2.februāra pārbaudes pārskatu Nr.465 nesakopto izcirtumu pieņemot kā satīrītu un nefiksējot saimniecības */dzēsts saimniecības nosaukums/* īpašnieka pārkāpumu (mežaudzes neizkopšanu), un atlīdzinājuma piedziņu saistībā ar šo faktisko rīcību.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamentā trīsdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot kasācijas sūdzību Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja: *(paraksts)* S.Liniņa

Tiesneši *(paraksts)* M.Vīgants

(paraksts V.Endzelis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas tiesnese S.Liniņa
Rīgā, 2007.gada 21.novembrī.